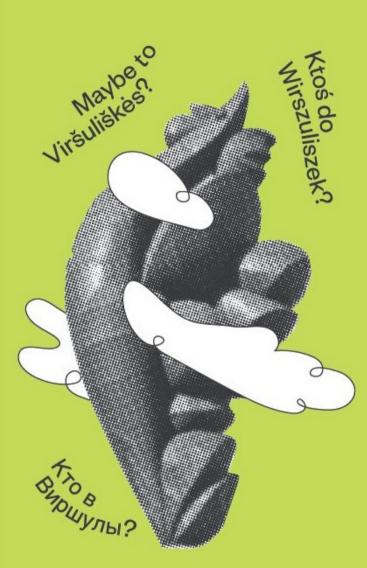
Kas į Viršulus?

Vilniaus muziejus su jumis sveikinasi Viršuliškėse - viename mažiausių Vilniaus rajonų. Maršrutas yra muziejaus tyrimų ir parodų ciklo, skirto tariamai nejdomiems Vilniaus rajonams, pirmoji dalis.

Viršuliškės – tai ir Lietuvos Didžiosios kunigaikštystės laikus menantis kaimas, ir svarbus Vilniaus radiofikacijos istorijos epizodas, ir išskirtinė Vilniaus žydų atminties vieta, taip pat - XX a. aštuntame dešimtmetyje pastatytas gyvenamasis rajonas - Vilniaus plėtros j vakarus rezultatas.

Viršuliškių pavadinimo kilmė nėra iki galo aiški. Manoma, kad kadaise ši valda kartu su Pilaitės dvaru priklausė Astikų giminei, kurios keli atstovai naudojo prievardį Viršila. Pati Pilaitė seniau buvo vadinama Viršilų Suderve (Suderwa Wirszyłłów). Todėl ir kaimas galėjo būti pavadintas Viršuliškių vardu. Kita legenda byloja, kad labai seniai gyveno toks turtingas ponas ir turėjo tris dukras. Padalijo jis savo žemes į tris dalis ir atidavė dukroms: Justinai -Justiniškes, Karolinai - Karoliniškes, o Uršulei - Viršuliškes.

1. SENOJO VIRŠULIŠKIŲ KAIMO KAPINĖS

Stebuklingai išlikusias senojo Viršuliškių kaimo kapines šiandien supa daugiaaukščiai pastatai ir Vilniaus vakarinis aplinkkelis. Tikėtina, kad greta buvusio kaimo tebesančios kapinės atsirado kartu su kaimu. Pagal išlikusius antkapius ir kryžius matyti, kad jose buvo laidojama iki XX a. vidurio. Dauguma čia palaidotų žmonių gyveno Viršuliškių kaime. Pavyzdžiui, gausios vietinės Gawerskių (Gawerscy) šeimos atstovai, kurių kapus galima aplankyti ir šiandien. Pasak vieno šios giminės atstovo, uždarius kapines daugelis perkėlė savo artimųjų palaikus kitur.

2. SENASIS VIRŠULIŠKIŲ KAIMAS

Kada tiksliai atsirado Viršuliškių kaimas, nežinoma, bet XVIII a. jis jau tikrai buvo: dokumentuose rašoma, kad 1784 m. kaimas *Wierszuliszki* priklausė Pilaitės parapijai ir Pilaitės dvarui, o šį tuo metu valdė Vilniaus vyskupas Ignotas Masalskis. 1865 m. kaime gyveno 86, 1905 m. – 185, 1938 m. – 311 gyventojų.

Senasis Pilaitės kelias kadaise ėjo pagrindine Viršuliškių kaimo gatve, maždaug dab. Viršuliškių skersgatvio vietoje. Toliau kelias sukosi šiek tiek šiauriau ir susijungė su dab. Tujų gatve. Eidami šia gatve tolyn j rytus, senuoju keliu pasieksime Žvėryną. Vilniaus miesto dalimi Viršuliškių kaimas tapo 1955 m., o 1969 m. panaikintas kaimo statusas. Senojo kaimo gyventojų statistika buvo vedama ir po 1969-ųjų: 1979 m. čia gyveno 27, o 1986 m. – 16 žmonių.

Viršuliškių kaimas buvo vienas didesnių vakarinių Vilniaus apylinkių kaimų. Absoliuti dauguma kaimo gyventojų kalbėjo lenkiškai. Daugelis jų 1946–1947 m. buvo primygtinai skatinami palikti savo namus ir išvyko į Lenkiją.

3. TROLEIBUSŲ PARKAS

Vilniaus troleibusų istorija prasidėjo 1956 m., kai Antakalnyje buvo pastatytas parkas 25 troleibusams. Prie Viršuliškių troleibusai priartėjo tik po dvidešimties metų: 1977 m. pradžioje 16 ir 18 maršrutų troleibusai pradėjo važiuoti iki dab. Laisvės prospekto susikirtimo su pagrindine Viršuliškių kaimo gatve.

Galiausiai, miestui plečiantis ir vis didėjant keleivių srautams, buvo nuspręsta statyti naują troleibusų parką gerokai apkarpyto Viršuliškių kaimo vietoje. Antrasis troleibusų parkas atidarytas 1985 m. gruodžio 25 dieną. Jis galėjo aptarnauti 150 troleibusų. Tikėtina, kad toje vietoje, kur dabar stovi neveikiantis burlaivį primenantis troleibusų parko fontanas, anksčiau buvo viena iš trijų kūdrų Viršuliškių kaimo apylinkėse.

4. SPAUDOS RŪMAI

Ties Karoliniškių ir Viršuliškių sandūra, šalia senojo Viršuliškių kaimo, 1983–1986 m. pastatyti Spaudos rūmai (archit. Jurijus Koninas, inž. Alfonsas Kanapeckas). Statyba vyko etapais: pirmiausia iškilo 20 aukštų laikraščių, žurnalų ir leidyklų pastatas; vėliau – gamybinis korpusas, sandėliai, garažai, 200 vietų valgykla ir 500 vietų konferencijų salė.

Į naujuosius Spaudos rūmus iš įvairių miesto vietų persikėlė visos valstybiniu dienraščių ir žurnalų redakcijos. Gamybiniame korpuse isikūrė didžiausia Lietuvoje spaustuvė. Pirmieji laikraščiai pradėti spausdinti 1984 m., net nepabaigus statybų. Šešios Rytų Vokietijoje pagamintos ofsetinės spaudos mašinos smarkiai sutrumpino spausdinimo laika. Viena tokia mašina per valanda atspausdavo 70-72 tūkst. laikraščių egzempliorių. Spaustuvė dirbo dieną ir naktį, o bendras vienos dienos tiražas siekė 2 milijonus. Tam kasdien reikėjo apie 45 tonų popieriaus.

1991 m. sausio 11 d. 12 val. sovietų kariuomenė užgrobė Spaudos rūmus. Per puolimą nukentėjo keli žmonės, vienas jų – sunkiai sužeistas. Tos dienos įvykių pėdsakai – sovietų karių kulkų padarytos žymės, vis dar matomos pastato sienoje virš pagrindinio jėjimo, 2022 m. balandj Kultūros paveldo vertinimo taryba nutarė, kad Spaudos rūmų fasadas ir kulkų žymės yra istoriškai vertingos ir turi būti saugomos.

5. RADIJO STOTIS

Prieš gerą dešimtmetį Viršuliškių panoramoje dar buvo galima išvysti iš miškelio kylančią 120 metrų aukščio anteną. Tai – buvusios radijo stoties antena. Stotis pastatyta prieš Antraji pasaulini kara – 1937 m. pradžioje nuspresta irengti naują radijo stotį Viršuliškių kaimo pakraštyje esančioje Kryžinėje (Krzyżówka). Statyba baigta 1939 m. vasara – iškeltos dvi antenos, pastatas paruoštas naujo radijo siųstuvo montavimui, tačiau siųstuvas iš Varšuvos taip ir neatvežtas.

1944 m. liepą traukdamiesi iš Vilniaus vokiečių kariai nugriovė abu radijo stoties antenos stiebus. Po karo radijo stotis buvo suremontuota, pastatytas naujas metalinis 120 metrų aukščio antenos stiebas. Radijo stotis pradėjo veikti 1945 m. gegužės 15 d. ir darbą tęsė iki pat 2012 m. spalio 28 dienos. 1991 m. sausį radijo stoties pastatas taip pat buvo užimtas sovietų karių.

Radijo stotis Viršuliškėse išsiskyrė ne tik aukštu antenos stiebu ir paslaptinga, neįžengiama teritorija, bet ir tuo, kad 1972 m. senieji sovietiniai "Uragan" siųstuvai buvo pakeisti naujais "Tesla" siųstuvais. Tik, žinoma, pagamintais ne Jungtinėse Valstijose, o tuometinėje Čekoslovakijoje.

Šalia radijo stoties gyvenę Viršuliškių gyventojai prisimena, kad Radijo stoties transliacijų galėjo klausytis ir prie radiatorių pridėję garsiakalbį.

6. NAUJOSIOS VIRŠULIŠKĖS

Architektai Birutė Kasperavičienė ir Juozas Zinkevičius planavo rajoną kaip vientisą urbanistinį-architektūrinį kompleksą, kurį "sudarys stambiaplokščiai namai, jungiami į lanko formos grupes, o šie bus sujungti ažūrinėmis sienelėmis su dengtu praėjimu". Vertikalius stulpelius primenančių ažūrinių sienelių eilės tapo 1975 m. pradėto statyti Viršuliškių rajono, skirto 25 tūkst. gyventojų, skiriamuoju ženklu.

1976 m. gruodį Naujuosius metus Viršuliškėse sutiko 756 naujakurių šeimos. Nors planuota rajono statybą užbaigti 1978 m., realybė buvo kitokia. Nauji pastatai Viršuliškėse kilo ir devintame dešimtmetyje, ir vėliau.

Po architektės Birutės Kasperavičienės mirties 1976 m. buvo svarstoma jos vardu pavadinti kurią nors Viršuliškių gatvę.

7. GAIDYS

1989 m. priešais buitinio aptarnavimo kompleksą pastatyta skulptoriaus Vlado Kančiausko (g. 1945) varinė skulptūra "Giesmė". Tai didžiulis 7 metrų aukščio giedantis gaidys. Skulptūra, viršuliškiečių ir kitų Vilniaus gyventojų praminta "gaidžiu", greitai tapo Viršuliškių rajono vizitine kortele ir dažna susitikimų vieta. 2000 m. skulptūra restauruota ir užkelta ant naujo pjedestalo. To paties skulptoriaus sukurtas ir pastatytas suolelis nuo 2011 m. ženklina prie Spaudos rūmų esantį Andrejaus Sacharovo skverą.

8. BUITINIO APTARNAVIMO KOMPLEKSAS

1979–1981 m. pastatytame komplekse, pasak to meto spaudos, turėjo būti paštas, taupomoji kasa, batų taisykla, laikrodžių taisykla, fotoaparatų remonto dirbtuvės, skalbinių surinkimo bei išdavimo punktas ir cheminė valykla.

9. AUTOMATINĖ **TELEFONU STOTIS**

Daugelio naujų sovietinių rajonų akcentais tapdavo automatinės telefonų stotys, palengvindavusios miestiečių tarpusavio komunikaciją. Viršuliškėse automatinė telefonų stotis baigta statyti 1981 metais. Ji galėjo aptarnauti 20 tūkst. telefono abonementų. Dabar pastatas rekonstruotas, jame įrengtos gyvenamosios patalpos.

10. OZO GATVĖ

Ne visi architektu planai buvo igvvendinti. Viršuliškėse taip ir neatsidaro kultūros namų ir kino teatro. Neužbaigti Viršuliškių rajono projektuose numatyti Ozo gatvės tiesimo darbai. Pagal architektų sumanymą, Ozo gatvė turėjo eiti tiesiai per Sudervės kapines ir kirsti rajoną skersai. Dabartinė Šešuolių gatvė vadinosi Ozo gatve ir turėjo susijungti su Ozo gatve, ateinančia iš Šeškinės.

Statant rajoną gatvė nenutiesta, tačiau prie šio projekto sugrįžta 1989 metais. Tuomet, protestuodami prieš gatvės tiesimą, Viršuliškių gyventojai surinko per 3 000 parašų. Gyventojai teigė, kad numatoma Ozo gatvės trasa "nepataisomai ir galutinai nuniokos Viršuliškių gyvenamąjį rajoną". Gyventojų balsas buvo išgirstas ir dvi Ozo gatvės atkarpos nebuvo sujungtos. Galiausiai 2012 m. Viršuliškėse buvusi Ozo gatvės dalis pervadinta Šešuolių gatve.

11. PENTAGONAS

Viršuliškės turi savo pentagoną. 1989 m. šalia dab. Laisvės prospekto pastatytuose masyviuose rūmuose (Viršuliškių g. 36) įsikūrė Savanoriška draugija armijai, aviacijai ir laivynui remti (rus. DOSAAF). Pasak tuometės spaudos, rūmuose turėjo veikti draugijos radijo mokykla, ruošianti specialistus ginkluotosioms pajėgoms, vairavimo mokykla, šaudykla, viso rajono biblioteka ir vaikų aukštojo sportinio meistriškumo mokykla.

Po Nepriklausomybės atkūrimo rūmuose apsistojo Krašto apsaugos departamentas ir sporto bei technikos organizacija "Vytis". 1991 m. sausio 11 d. pastatą užėmė sovietinės armijos kariai. Vėliau jis atiteko Lietuvos kariuomenei. Dabar pastate įsikūrusios Lietuvos kariuomenės sausumos pajėgos.

12. "PASIDARYK PATS" IR "MADA"

Šalia dabartinės "Circle K" degalinės anksčiau buvo Viršuliškių viešojo transporto žiedas. Tuščioje ir beveik nenaudojamoje erdvėje tarp Kosmonautų (dab. Laisvės) prospekto ir Sudervės kapinių didysis pokytis įvyko 1987 m., kai buvo pastatyta populiari parduotuvė "Pasidaryk pats" (bankrutavo 2013 m.), laikoma "Senukų" prototipu. Vėliau greta įsikūrė vis dar gyvuojantis prekybos centras "Mada". Savo išvaizda tiek "Pasidaryk pats" (dab. pilkos spalvos pastatas arčiau Viršuliškių gatvės), tiek "Mada" kardinaliai pakeitė per 2003 m. rekonstrukcija.

13. PALAIMINTOJO JURGIO MATULAIČIO BAŽNYČIA

1988 m. Vilniaus arkivyskupas Julijonas Steponavičius įsteigė naują Palaimintojo Jurgio Matulaičio parapiją, kuri apėmė naujuosius miesto rajonus: Viršuliškes, Justiniškes, Pašilaičius ir dalį Šeškinės. 1989 m. surengtas atviras konkursas parapijos bažnyčios architektūriniam projektui

Neišrinkus laimėtojo, buvo sudaryta jungtinė architektų grupė. Jai vadovavo Gediminas Baravykas. Pirmiausia iškilo parapijos namai. 1991 m. pašventinta koplyčia ir pradėta naujosios bažnyčios statyba. Bažnyčia baigta 1997 metais.

Projektas neįgyvendintas iki galo – vakarinėje bažnyčios pusėje neiškilo suprojektuotas aukštas varpinės bokštas su koplytėle.

14. SUDERVĖS KAPINĖS

1935 m. Vilniaus žydų bendruomenė įsigijo 20 hektarų teritoriją (ir teisę naudotis ja 150 metų) ant Šeškinės kalvų, netoli *Dębówka* (lenk. *dąb* – ąžuolas) kaimo. Žemę pardavė turtingi Vilniaus žemvaldžiai Pimonovai, kuriems tuo metu priklausė ir Pilaitės dvaras bei jo apylinkės. Netrukus prasidėjo paruošiamieji darbai – lygintas gruntas, teritorija aptverta aklina tvora, tačiau 1940 m. kapinės dar neįrengtos. Antrojo pasaulinio karo metais šiose kapinėse pradėti laidoti Vilniaus geto kaliniai.

Po karo pusė kapinių teritorijos miesto nutarimu paskirta ne žydų tautybės žmonių palaidojimams, tačiau siena, skirianti žydų ir ne žydų kapines, atsirado tik 1997 metais.

Į šias kapines iš Užupio žydų kapinių septintame dešimtmetyje perkeltas atminimo maldos (Kadišo) akmuo, gydytojo Cemacho Šabado, jo žmonos ir sūnaus palaikai, paminklai-kenotafai geto pasipriešinimo organizacijos nariams. Taip pat į Sudervės žydų kapines iš Užupio kapinių 1963 m. perkeltas Vilniaus Gaono ir jo šeimos kapas, prieš tai buvęs Šnipiškių žydų kapinėse (dab. Sporto rūmų apylinkės).

A. SKULPTŪRA "SUOMIS"

Visai šalia senųjų Viršuliškių kapinių stovi 10 metrų aukščio skulptūra "Suomis" (skulptorius Tadas Gutauskas), vaizduojanti debesį laikantį milžiną. Skulptūra pastatyta 2015 m. Lietuvoje veikiančių Suomijos įmonių iniciatyva.

B. JUOZO RUTKAUSKO GATVĖ

Juozas Rutkauskas (1904–1944) gyveno Vilniuje ir buvo Pasaulio tautų teisuolis, Antrojo pasaulinio karo metais išgelbėjęs apie 150 žydų. Jeruzalėje, Jad Vašem memoriale, jam atidengta atminimo lenta.

C. KARLO GUSTAVO EMILIO MANERHEIMO GATVĖ

Karlas Gustavas Emilis Manerheimas (1867–1951) buvo Suomijos politinis ir karo veikėjas. Per Žiemos karą su SSRS (1939–1940) organizavo sėkmingą valstybės gynybą. Dar iki Žiemos karo įrengti gynybiniai įtvirtinimai – Manerheimo linija – palei Suomijos ir SSRS sieną buvo pavadinti šios gynybinės sistemos iniciatoriaus vardu.

D. VILSPA

Kartu su Spaudos rūmais bei Spaudos rūmų spaustuve, Viršuliškėse 1993 m. įsikūrė spaustuvė "Vilspa" ir įtvirtino Viršuliškių kaip spaudos centro įvaizdį. Iki tapdama "Vilspa", spaustuvė pakeitė ne vieną pavadinimą: "Viltis" (1989–1995), Motiejaus Šumausko spaustuvė (1982–1989), "Vaizdas" (1940-1982), Rommy spaustuvė (1810-1940). "Vaizdas" ir Rommų spaustuvė buvo įsikūrusios senamiestyje, Šv. Dvasios gatvėje. Spaustuvės pastatas Viršuliškėse pradėtas statyti 1989 m., o nugriautas apie 2009 metus. Spaustuvės vietą primena išlikęs Spaudos gatvės pavadinimas.

E. KŪDRA

Šlapyne dabar pavirtusi kūdra šalia Pilaitės prospekto senuose žemėlapiuose vaizduojama nuo 1828 metų. Bevardžiu upeliuku ji siejosi su Sudervės upeliu, kuris, vingiuodamas pro Gudelius, įteka į Nerį. Pokariu šioje kūdroje dar maudydavosi ir karosus gaudydavo Viršuliškių kaimo vaikai.

F. KAUKARO ŽIEDAS

Prieš nutiesiant vakarinį Vilniaus aplinkkelį, šioje vietoje buvo vadinamasis Kaukaro žiedas. Dabar paprasta gatve pavirtęs kelias anksčiau buvo ne tik pagrindinis kelias į Pilaitę, Buivydiškes, Zujūnus, bet ir įvairių žiedinių automobilių lenktynių, sutraukdavusių nemenką žiūrovų skaičių, trasa.

G. KEISTUOLIŲ TEATRAS

Nuo 1989 m. Spaudos rūmuose veikia "Keistuolių teatras" pirmasis nepriklausomas profesionalus Lietuvos teatras.

H. VITO LINGIO GATVĖ

Vitas Lingys (1960–1993) buvo žurnalistas, dienraščio "Respublika" leidėjas ir vyriausiojo redaktoriaus pavaduotojas. Tyrė ir rašė apie organizuota nusikalstamuma, 1993 m. spalio 12 d. žurnalistas buvo nušautas prie savo namų Fabijoniškėse. Vito Lingio žmogžudystės užsakovas, Lietuvos nusikalstamo pasaulio veikėjas ir "Vilniaus brigados" narys Borisas Dekanidzė yra palaidotas Sudervės žydų kapinėse.

I. SACHAROVO SKVERAS

Nedidelei aikštei prie Vilniaus Spaudos rūmų dar 1991 m. Andrejaus Sacharovo vardas. Maždaug po metų aikštėje pastatytas tradicinis lietuviškas kryžius su medinėje lentelėje išdrožinėtu mokslininko vardu ir pavarde. Sunykus mediniam kryžiui 2011 m. aikštėje atidengta Vlado Kančiausko sukurta skulptūra-suoliukas.

J. SENASIS KELIAS Į VILNIŲ

Žingsniuodami Tujų gatve tolyn atsidursime miško proskynoje. Leisdamiesi ja nuo kalno pasieksime Žvėryną. Einant rekėtų nepamiršti pasižiūrėti po kojomis – vienoje kelio atkarpoje išvysite akmenimis grįsto kelio likučius. Tai senasis kelias į Vilnių, kuriuo Viršuliškes pasiekdavo pirmieji autobusai. Kelias nustotas naudoti 1976 m. nutiesus dabartinę Teodoro Narbuto gatvę.

K. GRAŽIAUSIAS GĖLIŲ DARŽELIS

Kviečiame sustoti prie mums gražiausio Viršuliškiu gėliu darželio. Viršuliškiečiai prisimena, kad pastačius rajoną jis nebuvo toks žalias kaip dabar. Anot vienos rajono gyventojos, "kas dar tiktai stebino, kad čia nebuvo visiškai medžiu, Atrodė, kad čia juos visus iškirto, bet gal jų nekirto, tiesiog jų nebuvo čia. Gal buvo tokios plynos vietos ir tada pradėjo sodinti tuos medelius prie namų."

L. VIRŠULIŠKIŲ PREKYBOS CENTRAS

Kartu su gyvenamuoju rajonu suprojektuotas prekybos centras "Viršuliškės" pastatytas aštunto dešimtmečio pabaigoje. Pastate taip pat buvo įsikūrusi kavinė ir alaus baras "Viršuliškės".

1993 m. prekybos centrą įsigijo "Vilniaus prekyba" ir netrukus čia įkūrė parduotuvę "Minima" (vėliau "Maxima"). 2012 m. pastatas nugriautas ir tų pačių metų pabaigoje atidaryta nauja, tris kartus didesnė "Maxima".

M. NEPASTATYTI ŠEŠIOLIKAAUKŠČIAI

Netoli dabartinės Palaimintojo Jurgio Matulaičio bažnyčios Viršuliškių architektai buvo suplanavę penkis šešiolikaaukščius – aukščiausius rajono pastatus, kurie taip ir nepastatyti. Pirmieji už dvylikaaukščius aukštesni pastatai Viršuliškėse atsirado tik 2006 m. ("Viršuliškių porelė") visai kitoje vietoje.

N. PALAIMINTOJO JURGIO MATULAIČIO GATVĖ

Jurgis Matulaitis (1871–1927) buvo Vilniaus vyskupas (1918–1925). Jo pastangomis parengti ir įteisinti Vatikano konkordato su Lietuva bei Lietuvos bažnytinės provincijos projektai.

O. PIRMOJI MOKYKLA

1977 m. rudenį atidaryta pirmoji Viršuliškių mokykla. Pirmaisiais mokslo metais tuometinė 45-oji vidurinė (dab. Vilniaus Viršuliškių mokykla) pasveikino 760 mokinius, joje dirbo 42 pedagogai.

P. LŪŽIŲ PARKAS

Viršuliškėse esantis Lūžių parkas pavadinimą pasiskolino iš dabartinių Justiniškių teritorijoje buvusio Lūžių (lenkiškai vadinto Zbrodnia) kaimo.

Viso maršruto ilgis – apie 4,5 km, užtruksite apie 2 valandas. Maršruto ilgis neaplankant Suderves žydų kapinių – apie

Sudervės žydų kapinių lankymo laikas: I-V 9-22 val., kapinės uždarytos valstybinių švenčių dienomis, šeštadieniais ir

Maršruta parengė: Povilas Andrius Stepavičius ir Albertas Kazlauskas ("Gatvės gyvos") Dizainas: Laura Grigaliūnaitė, Ignas Miškinis Redaktorė: Dangė Vitkienė Spausdino: "Šiaulių" spaustuvė Tiražas:1000

Maršrutas lydi Vilniaus muziejaus paroda "Kas i Viršulus? 2022 05 21-2022 07 31

Pažinti Viršuliškes mums padėjo rajono gyventojai. Esame dėkingi jiems už laiką ir prisiminimus!

Vokiečių g. 6, Vilnius

SKAIČIAIS PAŽYMĖTA PAGRINDINĖ MARŠRUTO

RAIDĖMIS PAŽYMĖTI KITI ĮDOMŪS VIRŠULIŠKIŲ OBJEKTAI

PARODA 2022 05 21-2022 07 31 IV-V 16-20 val. VI-VII 11-19 val.

P1 Troleibusas šalia 2-ojo troleibusų parko (Viršilų g.) P2 Troleibusų parko tvora (Viršuliškių skg.)

P3 Galerija: Viršuliškių g. 43, dvylikaaukščio cokoliniame aukšte

PARODOS BARAS (Viršuliškių g. 49) "Geltonas baras" Darbo laikas: 13-23 val.

KAVINĖS IR RESTORANAI

K1 "Mada"

(Viršuliškių g. 40): "Čili pica" "Naujieji rytai" "Sushi City" +++ (vienos viršuliškietės pramintas "Trimis kryžiais") "Prezo kepyklėlė" "Sulčių baras"

K2 "Maxima" (Viršuliškių g. 30): "Can Can"

K3 Buitinio aptarnavimo centras (Viršuliškių g. 34): "Po pirmą"